

این بار نه ۷۰ سی، ۵۰ پنجاه؛
«کفایت مذاکرات»!

«کفایت مذاکرات» فیلمی کمدی به کارگردانی سهیل موفق و تهیه‌کنندگی ابراهیم عامریان است. داستان دربارۀ مردی (محسن کیایی) و شوهرخواهرش (مهران غفوریان) است که به‌دلیل عقب افتادن اجاره خانه به‌دنبال کارهای مختلف می‌روند. سرانجام خانواده‌ای مرفه را پیدا می‌کنند که به‌دنبال رحم اجاره‌ای هستند. آنها دختری را که در همسایگی‌شان زندگی می‌کند، راضی می‌کنند تا رحمش را اجاره دهد و با نصف پول که به آنها می‌رسد، بتوانند بدهی‌های‌شان را تسویه کنند.

کفایت مذاکرات یک شکست به تمام معناست، زیرا حتی با شوخی‌های جنسی و کلمات ناپسند هم نمی‌تواند از مخاطب خنده بگیرد. داستان فیلم چیز جدیدی نیست؛ همان موضوعات همیشگی؛ خانواده‌ای با شرایط اقتصادی نامناسب که در پی یک شبه پولدار شدن هستند.

در نشست‌ی که پس از فیلم در برج میلاد برگزار شد، تهیه‌کننده فیلم گفت: من کار کم فروش نمی‌سازم و شک ندارم این فیلم هم پرفروش خواهد بود. عامریان پیش از این فیلم‌هایی چون فسیل، تگزاس، هتل و ۷۰ سی را تهیه کرده است اما بدون شک کفایت مذاکرات به پای فروش آنها نخواهد رسید، زیرا این فیلم، ۷۰ سی نیست که با وجود فیلمنامه‌ای بد، تماشاگر به پنهان ستاره‌ها به سینما کشیده شود. کفایت مذاکرات ستارگان کم‌روغی دارد که توانایی کشاندن مخاطب به سینما برای دیدن فیلمی بد را ندارند، دیگر کمتر کسی برای تماشای مهران غفوریان در چنین فیلمی، حاضر به تلف کردن وقتش است.

فیلم اگر تلاشی برای انتقال هر پیامی را هم که داشت، در رساندن آن ناموفق بود. عموما کاراکترها در فیلم‌های کمدی «تیپ» هستند اما در کفایت مذاکرات حتی نمی‌توان با آنها همراه شد، همچنین بازی‌های فیلم از حد معمولی فراتر نمی‌رود. در نهایت کفایت مذاکرات یک شکست است که فکر نمی‌کنم فروش زیادی هم داشته باشد و کسی از دیدن آن لذت ببرد یا حتی بخندد.

گویا حتای کمدی‌های آقای عامریان دیگر رنگی ندارد و این اتفاق نشان از آن است که «فسیل» که از قضا کمدی خوبی است یک اتفاق بوده‌نه فیلمی برنامه‌ریزی شده برای ارائه یک کمدی خوب!

سینماهای کشور در هفته پایانی فروردین با افزایش جزئی فروش، به رقم ۲۹ میلیارد و ۴۶۸ میلیون تومان رسیدند و ۴۳۰ هزار نفر مخاطب را به سالن‌ها کشاندند. فیلم کمدی «دانیاسور» به کارگردانی مسعود اطیابی همچنان در صدر جدول فروش قرار دارد و با فروش ۹ میلیارد و ۲۲۳ میلیون تومانی در هفته‌گذشته، مجموع فروش خود را به بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان رساند.

رونق نسبی سینماها در هفته پایانی فروردین

دادند. در ژانر دفاع مقدس، «پیشمرگ» و «صیاد» نیز فروش قابل‌توجهی را تجربه کردند. در انتهای جدول، «عینک قرمز» با فروش بسیار پایین قرار گرفت. به‌طورکلی، سینماهای کشور در آخرین هفته فروردین شاهد رونق نسبی بودند اما برای رسیدن به نقطه مطلوب، همچنان نیازمند جذب مخاطبان بیشتر هستند.

«موسی کلیم‌الله» ساخته ابراهیم حاتم‌ی‌کیا با فروش شش میلیارد تومانی در جایگاه دوم و «گوگل مولوتف» به کارگردانی حسین دوساری با چهار میلیارد و ۶۳۸ میلیون تومان در رتبه سوم پرفروش‌ترین فیلم‌های هفته قرار گرفتند. فیلم‌های «رها»، «پسر دلفینی ۲» و «بامبولک» نیز به ترتیب رتبه‌های بعدی را به خود اختصاص

دوری از خودبیگانگی در سینمای اندونزی

دست‌اندرکاران سینمایی کشور هزارجزیره با تکیه بر سرمایه‌های بومی، رقیب جدی برای سینمای آمریکا شدند

در نابودی‌شان دارد. آنها درحالی‌که در دام این نیروی رموز افتاده‌اند، به‌دنبال راهی برای فرار و نابودی این نیرو می‌گردند.

بیانیه موفقیت‌آمیز بومی
یکی از تهیه‌کنندگان فیلم می‌گوید: «موفقیت کلان کارخانه شکر این موضوع را ثابت می‌کند که تماشاگران تشنه ریشه‌های فرهنگی ترس هستند و می‌خواهند به تماشای داستان‌هایی بنشینند که با آنها کاملاً آشنا هستند و در زندگی روزمره‌شان با آنها سروکار دارند. فروش بالای فیلم چیزی بیشتر از یک موفقیت عالی در جدول گیشه نمایش است. این موفقیت حکم بیانیه‌ای را دارد که داستان‌گوی اندونزیایی همان چیزی است که مخاطب داخلی به‌دنبال آن است. در عین حال این موفقیت مالی بیان‌کننده این نکته هم هست که این

یک داستان فولکلور
کارخانه شکر با مشارکت هر دو بخش دولتی و خصوصی تهیه شده و موفقیت آن تنها محدود به بازار سینمای اندونزی نمی‌شود و کشورهای همسایه را نیز دربرمی‌گیرد. رسانه‌ها از این صحبت می‌کنند که فیلم‌های ژانر ترس دلهره‌اندونزیایی، تماشاگران بسیار زیادی در میان کشورهای اطراف این کشور دارند. فیلم سورپادی با داستان فولکلور محلی، فضای خاص ترسناک، لحن روایتی ویژه منطقه‌ای، جلوه‌های ویژه مقبول و خلق حس ترس درونی در دل بینندگان، توانسته تأثیری عظیم برانبوه مخاطبان خود بگذارد. فیلمنامه فیلم برگرفته از افسانه‌های کهن محلی و داستان تعدادی از کارگران فصلی یک کارخانه را به‌تصویر می‌کشد که خودشان را درگیر یک نیروی ناشناخته و رموز در داخل کارخانه‌ای می‌بینند که سعی

صنعت سینمای روبه‌رشد اندونزی در تلاش است تا با تولید فیلم‌هایی سرگرم‌کننده که حاوی پیام‌های اجتماعی و انسانی هستند، تماشاگران

بومی را جذب خود کنند. به گفته تحلیلگران اقتصادی سینما، دست‌اندرکاران سینمایی در این کشور مسلمان آسیای دور توانسته‌اند تا حد زیادی در این امر موفق شوند. همین تحلیلگران صحبت از وجود رقیب بزرگی به نام بلاک‌باسترهای هالیوودی در بازار اندونزی می‌کنند که سخت در تلاش هستند تا مردم عادی را به سمت خود بکشانند. با این حال، بومی بودن داستان فیلم‌ها و حضور ستارگان مطرح داخلی از عوامل مهمی به‌حساب می‌آیند که زمینه را برای فعالیت گسترده محصولات آمریکایی محدود کرده و مانع از برتری این فیلم‌ها در جدول گیشه نمایش سینماها شده‌اند. با وجود این، هنرمندان اندونزیایی روی این نکته تأکید می‌کنند که این رقابت عادلانه و برابر نیست و آنها باید با فیلم‌های پرسروصدایی رقابت کنند که با هزینه‌های گزاف ساخته شده و از جذابیت‌های ظاهری زیادی برخوردارند اما برگ برنده هنرمندان بومی این است که شخصیت‌ها و قصه‌های فیلم‌های‌شان همان چیزهایی را شامل می‌شود که مردم عادی در زندگی روزمره‌شان با آنها درگیر بوده و دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

سرگرمی با چاشنی مسائل اجتماعی

فیلمسازان اندونزیایی برای جذب حداکثری مخاطب داخلی، به سراغ انواع و اقسام ژانرهای سینمایی رفته و داستان‌های محصولات‌شان تنوع وسیعی از گونه‌های مختلف و متفاوت سینمایی همچون خانوادگی، اجتماعی، کمدی، اکشن و درام را دربرمی‌گیرد. اهل فن می‌گویند این تنوع در نوع ساخت و حال و هوای فیلم‌ها، همواره با مضامین اجتماعی و فرهنگی همراه است و تماشاگران بومی عادت کرده‌اند که در هر ژانر سینمایی شاهد بیان مطالبات و خواسته‌های عمومی اجتماعی و سیاسی‌شان در دل داستان‌های متنوع باشند. منتقدان سینمایی هم در این باره صحبت می‌کنند که صنعت سینمای اندونزی در کنار سرگرم کردن تماشاگران خود، از طرح مسائل و مشکلات اجتماعی جامعه خود غافل نیستند و برای خودشان و فیلم‌های‌شان مسئولیتی اجتماعی قائل هستند.

ترسی موفق‌تر از بلاک‌باسترهای هالیوود

«پابریک گولا/ کارخانه شکر» از جدیدترین محصولات بومی است که در ژانر ترس و دلهره ساخته شده و استقبال عظیم مردم از آن،

«خر لنگ» عیاری در مسجد سلیمان

کیانوش عیاری برای پیش‌تولید فیلم جدیدش «خر لنگ» به مسجد سلیمان سفر کرد. این فیلم تاریخی که به دوران قاجار و قوران اولین چاه نفت در مسجد سلیمان می‌پردازد، با همکاری شرکت ملی نفت و بنیاد سینمایی فارابی ساخته می‌شود. عیاری در این سفر به‌دنبال لوکیشن‌های فیلمبرداری بود. بیشتر بازیگران خر لنگ از مردم بختیاری منطقه انتخاب خواهند شد و فیلمبرداری عمدتاً در خوزستان و بخش‌هایی در تهران انجام می‌شود. «آبادانی‌ها» و «خانه پدری» از جمله آثار برجسته عیاری هستند. اطلاعات بیشتر درباره عوامل فیلم به‌زودی منتشر می‌شود.

سینماحقیقت

مستندساز مقاومت با سه پروژه جدید

امیر عسکری، مستندساز حوزه مقاومت از سه‌پروژه جدید خود خبر داد. مجموعه مستند ۱۶ قسمتی «لشکر سلیمان»، یکی از مهم‌ترین این پروژه‌هاست که به سفارش مکتب شهید سلیمانی تولید می‌شود. این مجموعه به ۲۳ عملیات دوران دفاع مقدس به فرماندهی شهید سلیمانی می‌پردازد و تاکنون ۱۰ قسمت آن آماده شده و شش قسمت دیگر در مرحله تدوین است. احتمالاً این مجموعه مستند هم‌زمان با سالگرد شهادت حاج قاسم سلیمانی پخش خواهد شد. عسکری همچنین از طرح مستند دیگری درباره تنها روحانی خلبان کشور خبر داد که به مرکز گسترش سینمای مستند ارائه خواهد شد. پروژه سوم او، مستند پرتره شهید نورعلی شوشتری است که به‌تازگی به پایان رسیده و برای شرکت در جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت آماده می‌شود. این مستندساز حوزه مقاومت، پیش از این نیز مستندهای متعددی با محوریت شهید سلیمانی از جمله «راز خوشبختی»، «شبیه قاسم» و «توبه کوچ عادت داشتی» ساخته است.

درخشش «یه خونه کوچیک» در روسیه

فیلم کوتاه ایرانی «یه خونه کوچیک» به کارگردانی حامد جلالی‌فراهانی، جایزه «انسانی‌ترین فیلم» را از نهمین جشنواره بین‌المللی چلکینوی روسیه دریافت کرد. این فیلم محصول انجمن سینمای جوانان ایران، در جشنواره‌ای که به آثار مستقل و کارگردانان جوان می‌پردازد، خوش درخشید. یه خونه کوچیک که به نویسندگی مهکامه ضیایی و حامد جلالی‌فراهانی ساخته شده، داستان پسری به نام پویا را روایت می‌کند که برای جلوگیری از جدایی از پسرعموش، نقشه‌ای برای کشتن کفترهای پدر بزرگ می‌کشد. جشنواره چلکینواز ۱۴ تا ۱۸ فروردین در شهر چلیابینسک روسیه برگزار شد و یه خونه کوچیک توانست در این رویداد سینمایی بین‌المللی، جایزه ارزشمند «انسانی‌ترین فیلم» را از آن خود کند. دیگر عوامل این فیلم عبارتند از: بازیگران؛ ابوالفضل خانپور، امیرعباس نورزایی، مدیر فیلمبرداری؛ بابک ابرغانی، تدوین؛ حسام موفق، آهنگساز؛ مهدی زمانی، طراحی و ترکیب صدا؛ ماهور میرشکاک، مدیر صدابرداری؛ وحید رضویان، طراح صحنه؛ حامد اصلانی، طراح لباس؛ مسیحا اصلانی و چهره‌پردازی؛ عرفان پورمند.

